

Olv.: Iz 45,1-4-6 – 1Tesz 1,1-5b – Mt 22,15-21
 Szabad-e adót fizetni a császárnak?

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ma missziós vasárnap van. A mai gyűjtést az Egyház központjába, Rómába küldjük el, az Anyaszentegyház missziós küldetését szolgálja, eljuttatni az evangéliumot minél több helyre! Fiúk! (Az emeleten lakóink) Nagyon köszönöm, hogy itt vagytok, üres lenne már a templom nélkületek. Próbáljátok elrendezni, hogy ne csak egyszer-kétszer, hanem minél többször legyetek itt. Ti vagytok a jövő!

A választott népet az Istenbe vetett hite őrizte meg. Ha nem kapják ezt a küldetést, hogy az egy Istenbe vetett hitről tanúságot tegyenek, akkor eltűntek volna a Föld színéről. Pogány kultusz közepette éltek. Erről sokszor beszéltem. A pogány istenkultusz fölmozdította az emberek jövőbe vetett hitét, reményét. Hányszor hangzott föl az elmúlt ezer esztendő során:

***A kereszténység tartott meg bennünket
 magyarnak és kereszténynek!***

A mai missziós vasárnapon arra gondolunk, ha valakinek nincs e világi törekvései fölé emelő küldetése, akkor fölmozsolódik az élete az e világi küzdelmekben, tusakodásokban. Ma azért imádkozunk, hogy a mindennapok fölé emelő hitrendszerben éljünk. Ez a rendszer olyan igazságtartalom legyen számunkra, amely mindenek fölött igazodási pont.

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket,
 hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Akár erről is lehetne ma szólni, ezekről a fondorlatos emberekről, akik Jézust kelepcebe akarták csalogatni, amikor megkapták a választ, akkor egyszerűen otthagyták. Mintha ez ismétlődhetne ma a világban, meghallják az emberek az igazságot és - tanúi vagyunk annak, hogy egyre többen, amikor hallják az igazságot - egyszerűen eltűnnek. Most már egyre jobban látjuk, nincs más életre vezető igazság Jézus igazságánál, bárki bármit mondjon.

Azzal kezdtük ma a szentmisét, hogy a választott népet az Istenbe vetett hite - és az a küldetés, amivel ez a hit járt - őrizte meg. Ha ez nem lett volna, akkor a pogányságban, a sok pogány istennel küszködő emberek világában alámerültek volna. Ha a saját nemzetünk, népünk sorsát tekintjük, néha majdnem humorosnak is tetszik, hogy a mi sorsunkat összehasonlítják a zsidók történetével.

Ha mi István király korában nem a kereszténységhez csatlakozunk, akkor nagy valószínűség szerint az a fajta gondolkodás, ami meghatározta a mindennapjainkat, amikor megérkeztünk

ide a Kárpát-medencébe, akkor, ahogy az előttünk élők eltűntek, valószínű mi is alámerültünk volna, de most itt vagyunk! Akik még vagyunk, abba az igazságba kapaszkodunk bele, amibe a zsidók annak idején. Hallottuk az izajási üzenetet: Én vagyok az Úr, – hozzátehetjük – senki más! Ez tartotta meg a zsidókat és ez adott nekik olyan küldetést, ami életben tartotta őket. Minket is az a küldetés tartott életben, amit a kereszténységgel vállaltunk magunkra.

Ma, missziós vasárnapján az Egyház hangsúlyozza minimum évenként egyszer, hogy arra az igazságra az emberiségnek szüksége van, ami az Isten igazságára, amely Jézus Krisztus által eleven igazság a mindennapjainkban. Sajátos ez a küldetés. A mai evangélium olvasásakor furcsa gondolat jutott eszembe, - ez eretnek gondolat - aktuális ma is ez az evangélium? Vagy ma már nincs üzenetértéke?

A kérdés az volt annak idején, amikor Jézust szerették volna törbe csalni: császár, vagy az Isten? A császár istenként tetszelgett a világban. Császáristen, vagy az Isten? Az emberistenek mi mindent műveltek a történelem során. Az emberekben nem tudatosult, hogy az Isten nem kegyúr, nem kényúr, hanem a szeretet Istene! Erről már beszéltem, hogy az egyetlen eszmerendszer a világban a kereszténység, amely a tanai ellen vétőknek megbocsát, mert tudja az üzenet lényegét, hogy nehéz helyzetekből az ember továbblépni csak a megbocsátás által képes. Ha ez elmarad, akkor az ember a helytelen döntései alatt összeroskad.

Minden rossz döntésünk életellenes, bezár a magunk önző világába. Isten nem így gondolta el az életünket! A történelem során sokszor volt, hogy a császáristent hangsúlyozták az Istennel szemben. Ezért jutott eszembe az a fájdalmas gondolat, hogy van-e ma is aktualitása ennek az evangéliumnak? Döntéshelyzetben vagyunk-e még? Az ember mindig döntéshelyzetben van, ez igaz, de csak a helyes döntések szolgálják az életet!

Ma olyan világban élünk, amely e világi világ, szekuláris világ, istenellenes, vallásellenes, keresztényellenes. Ez a világ a császáristen mellett döntött. Van-e aktualitása beszélni arról, hogy császár, vagy az Isten? A püspöki kar legújabb döntésével azt mondta, hogy nem zárja be a templomokat. Vírus ide, vírus oda. Nem azzal tudjuk legyőzni ezt a vírust, ha becsukjuk a templomok ajtaját. Másutt van a küzdelem, külön-külön mindegyikünk életében. Minden azon múlik, hogy magunkat is - amennyire lehetséges - védjük, ezáltal egymást is!

Európát érinti leginkább, a többi földrészek népeit kevésbé, mert ők a kereszténységből is annyit tudtak meg, amennyi eljutott hozzájuk Európából az elmúlt 2000 esztendő alatt. Keresztény üzenet a világ földrészeire csak Európából indult el, ezt se kellene elfelejteni. Európa bizonyos értelemben a kereszténység révén kultúrájában is, - ami az ember gondolkodásából származik - sőt a technikai kultúrájában is mindennek fölé emelkedett.

Tegnap, vagy tegnapelőtt hallgattam Teller Edét, aki a kedves magyar testvéreit köszöntötte 92-ben. A szívemet melengette, amikor az egyik nagy tudós barátjáról beszélt, - az olaszról - azt mondta, olyan nagyszerű ember volt, hogy a magyarok közé valónak fogadtuk el. Teller Edének a magyarságtudata mondatta ezt, de ebben bent volt mindaz, ami meghatározta az Európában élők, itt Európában sajátosan a magyarok életét, akik majdnem 1000 esztendőn keresztül a kereszténység védőbástyája voltunk. Majd egy másik eszmerendszer jelenik itt meg, Mohamed isten, nem a szeretet Istene. Amikor Mohamed istene veszi át a szeretet Isténének a világát, akkor gondolkodhatnak. Mi már nem leszünk, de félok, hogy ez közeledik.

Ki kell mondani az igazságot, nincs vagy-vagy, hanem is-is! Nincs ilyen, hogy vagy a császár, vagy az Isten! Is-is! Jézus nagyon világos és egyszerű választ adott: Adjátok meg a

császárnak, ami a császáré és adjátok meg az Istennek, ami az Istené! A császárral való kapcsolatunkat el lehet intézni adófizetéssel, el lehet intézni pénzzel. Mivel lehet elintézni azt, amivel az Istennek tartozunk? Ez már más kérdés!

Istennek önmagunkkal tartozunk, az életünkkel, egyébként minden ember, csak nem biztos, hogy tudatosítja magában. Bennünk a kereszténység tudatosította, hogy az ember Isten képére teremtetett. Az ember Isten arcú lény! Az embernek lelke van! Istent hordozza mindegyikünk magában! Az egymással való kapcsolatunkban is ez a vezérlő igazság, hogy mindegyikünk Isten teremtménye, sőt a kereszténységben Isten gyermeke!

A történelem során előfordult, - inkább a kereszténység megjelenése után - amikor rádöbrentek az emberek az istennélküli világ és az Istenes világ közötti különbségre! Micsoda különbség! Akkor megszületett egy áramlat, hogy a világ önmagában rossz. Ez a világ olyan rossz Isten nélkül, – lehet, hogy igaz – ebből a világból ki kell menekülni. Ezt a világot ott kell hagyni, mert ebben a világban nincs jelen a Szeretet Istene! Helytelen mindenek ellenére!

Most épp az ellenkezője van. Ez a világ, amely istennélküli világ, elég. Nincs is helye Istennek ebben a világban. Mit keres ebben a világban a Szeretet Istene? Akadály az Isten, akadályozza a kibontakozásunkat. Micsoda kibontakozás az, amelyben az isteni igazságok, isteni értékek nem kapnak helyet? Milyen emberi kapcsolatok alakulnak ki az egymás tisztelete, egymás elfogadása, a testvéri szeretet világa nélkül. Nincs vagy, vagy!

Ezért hökkentek meg a farizeusok is, a Heródes pártiak is, mert ők politikailag nézték a világot. Jézus hozta el azt a világot, amely az isteni értékek világa, amelyben nem egyenlőség van. Milyen helytelenül használják ma is, lépten-nyomon igen sokszor még azok is, akik a helyes fogalmakról beszélnek. Nyelvbotlásból egyenlőséget emlegetnek, mert annyira átjárja a világunkat. Holott egyenjogúság van! Az a világ, amely istennélküli világ, boldog? Ez a világ meg tudja oldani a problémáit?

Az Istenes világ is küszködik a mindennapok gondjával-bajával, dehogy, önmagával! Minden ember önmagával küzd, mert a szívünk mélyén mindannyian egy kicsit hitetlenek, istentelenek is vagyunk. A kérdés csak az, hogy föl tudja-e támasztani bennünk az isteni igazság, a krisztusi példa a szeretetet, hogy egymással összetartozzunk, egymásért felelősek vagyunk, egymásért kell, hogy éljünk. Egyébként is ez teszi az emberi életet emberhez méltóvá! Nekünk a kérdés ma nem is annyira az, amit a mai evangélium fölvet.

Nekünk arról kell komolyan elgondolkodnunk: mivel tartozunk az Istennek?

Az ajándékba kapott életünkkel, amely Isten szeretetének a gyümölcse!

Azzal az életünkkel, amelyért Jézus Krisztus meghalt szeretetből!

Nekünk, mint misszionáriusoknak Isten Arcát kell fölragyogtatni ebben a világban!

Ez hiányzik a világból, ebből a világból, amely hátat fordított az Istennek!

Isten nélkül keresi az élete megoldását!

Azt gondolom, hogy éppen elég történelmi tapasztalatunk lehet, ha a zsidóság életét vizsgáljuk. Most ne különféle előítéletek mozgassanak bennünket, - ez se véletlen, hogy ebben a világban támadnak fel a rasszizmus különböző formái - hanem avval az eszmével foglalkozzunk, amely a világ fölé emel bennünket! Amely az egymással való kapcsolatunkat szervezi, rendez, élteni! Ez a mai vasárnap az adósságunkat emlegeti. Istennek tartozunk az életünkkel! Életünk Istené! Isten ajándéka!

Aki ezt nem tudja magáévá tenni, az az ember idegenként kóvályog ebben a világban. Életünkkel tartozunk az Istennek, amely megváltott élet! Annyira fontos Jézusnak, aki értünk lett Emberré, hogy meg is halt ezért az igazságért! Ez mutatja meg nekünk az új utat, mert csak ezen a jézusi úton van olyan élet, amelyre mindannyian vágyakozunk. Össze akarunk egymással tartozni, de ez nem vágy kérdése, ez küldetés kérdése! Ez a megfelelésége annak, amit az Isten gondolt el rólunk és erről a világról!

Isten kezünkbe adta a világot, hajtsátok uralmatok alá, legyen az otthonotok! Ma szinte állandóan azzal foglalkozunk, hogy mit művelünk a világgal önzően, csak magunkra gondolva. Mit művelünk a magunk életével önző érdekből. Mit művelünk egymás életével önzően, magunkat keresve. Addig, amíg ezek fölé nem tudunk emelkedni, addig azonosulunk ezzel a szekuláris világgal, amely ma meghatározó, mert az embereknek nem kell az Isten, mert az Isten akadály, akadályozza a mi kibontakozásunkat, a mi önző világunk folyását. Isten újra és újra igazságaival megállításra kényszeríti önző világunkat, ha még lehetséges.

***Ma mi mindenképpen álljunk meg egy pillanatra
és gondolkodjunk el azon,
hogy hogyan tovább?***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát fogjuk imádkozni. Hányszor mondtuk már el a Mi Atyánkot. Sajátos helyzetben vagyunk, hiszen Európa döntött. E világi Európa akar lenni a keresztény Európa. Mi keresztények olyanok vagyunk, mint a kisebbségben lévők. Valószínű, hogy mi is okai vagyunk annak, hogy erre a sorsra jutottunk. Mindenesetre ez a helyzet fölveti a kérdést, mivel tartozunk az Istennek?

Az életünk bír-e azokkal az emelkedett értékekkel, amelyek az önmagával megelégedett e világi világgal jóban vannak? Valóban tudomásul vesszük a helyzetünket? Imádkozzunk és gondolkodjunk el azon, hogy miképpen maradhatunk meg kereszténynek és magyarnak!

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Kérünk Istenünk, gazdagíts bennünket mennyei ajándékaiddal, hogy a mulandó javak segítsenek, az örök javak pedig tökéletesítsenek minket Krisztus, a mi Urunk által. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldásával folytatjuk az utunkat ebben a világban, amelyben élünk. Az életünk tele van megszorításokkal, tele vagyunk mi magunk is korlátokkal, amelyeket nem egyszerű legyőzni. Ezért olyan nagy jelentőségű hitünk tanítása és üzenete, amely ezek fölé a mindennapi gondok, bajok, problémák fölé emel, mert különben minden erő elvész és csak Isten lehet számunkra a megfelelő válasz az isteni értékekkel!

+ Á L D Á S +